

פגישה עם המפד"ל - 9.2.67

השתתפו: ראש-הממשלה, בן-מאיר, י. רפאל, מ. חזני, מ. קרונה, א. יפה.

ראש-הממשלה: (מסביר את הרקע ואת המשא-ומתן עם "לע" ומפ"ם).

בן-מאיר: בזמן הדיון על המדיניות הכלכלית, המכנו בכך נגד תשלום כל תוספת-יוקר. בנאומך שמרת לך אמנם פתח לשינוי המדיניות. הפועלים שבאים אלינו קוראים לשמור עליהם מפני אבטלה, ואפשר לגייס אותם נגד תוספת-יוקר. לתוספת לפועלי יצור - אי-אפשר להתנגד. תוספת-יוקר, תפורר את הכלכלה; ואם הממשלה תחזיק מעמד עם מפ"ם שנה, הרי הכל יתפורר אחרי שנה.

חזני: החושתנו הסוציאלית אינה פחותה משל מפ"ם.

בן-מאיר: העניין הזה הוא ה"בומרנג" הגדול ביותר של מפ"ם, אלא אם הממשלה תציל אותם.

חזני: מסים ומלוות אינם באים בחשבון. על חברות יש להוריד את המסים, על הדיוידנדות הבלתי-מחולקות. אצל בעלי המלאכה, ירדה ההכנסה יותר מאשר אצל השכירים. על מי איפוא יוטלו מסים? לפועלי יצור סוכם - עד 5%. על זה צריך לנהל משא-ומתן. חלק כבר התחייבו. לעומת זה, תוספת-יוקר זה לכולם - ולא בא בחשבון. יש לעמוד על זה ללא פשרה. גם לא ניתן לדחות ליולי כי המצב אז יהיה יותר קשה.

ראש-הממשלה: אינני אומר דווקא לדחות ליולי, אלא לותר על תשלום חלקי.

בן-מאיר: מוטב שהביטוח הלאומי יעלה התשלום מבעלי הכנסות של 400 לירות ל-500 לירות, מאשר תוספת-יוקר עד בעלי הכנסות של 700 לירות.

חזני: לשלם מעכשיו מחצית המחצית של תוספת-יוקר, לא נראה לי.

ראש-הממשלה: ברור לכולנו שיותר טוב קלי, אז מה לעשות?

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

חזנה: אפשר להעלות ביטוח לאומי עד בעלי הכנסות של 550 לירות.

קרונה: לא באנו למצוא פשרות. השאלה אם זה טוב למשק, או לא. מצב הרוח הוא נגד שיקולים פוליטיים. השאלה היא הרחבת בסיס הממשלה על-חשבון הרעת המשק. לביטול הבטחות, יש היתר של 100 אלף מובטלים פוטנציאליים. אם תחיל הממשלה בפשרות, לא יהיה להן סוף. מציע, שהביטוח הלאומי ישלם לבעלי הכנסות עד 550 ל"י, או 600 ל"י - חצי חוספת-יוקר.

הוברר כי:

כרגע משלמת הממשלה עד לבעלי הכנסות של 400 ל"י - 12 ל"י, כממוצע של 4% לכולם. אם ימשיכו לשלם 4%, תהיינה ההוצאות: -

עד 400 ל"י -	1,5	מיליון ל"י לחודש
" 450 ל"י -	2	" " "
" 500 ל"י -	2,9	" " "
" 550 ל"י -	3.6	" " "
" 600 ל"י -	4.1	" " "
" 700 ל"י -	5.8	" " "

